

Թե բյուր գրի, ունենայի

Թե բյուր գրի, ունենայի,
Բյուր գրչածայր՝ հրաշքներով հազար ու մի,
Ես ամեն օր հազար անգամ հազար ձևով կգրեի
Ձոներդ - հիմնը Ազատության:

Թե որ ցասման հրեշտակը ես լինեի,
Դարեր առաջ ստրուկներից կխլեի
Պալը նրանց ու բաժակը համբերության:
Ես ճորտերի ժախման շուկան կզնայի
Ու կնրգեի նրանց հիմնը ցասումնալի,
Որ ստրուկներն այդ անազատ, բայց քաջարի
Փողոցները հեղեղեին հազար ցույցով Ազատության,
Որ մարդկությունը մոռանար բոլոր հետքերն ստրկության,
Որ չդառնա կյանքում ոչ ոք նույնիսկ ստրուկն Ազատության:

Հազար լեզու ունենայի աշխարհահոսունը,
Հազար լեզվով կպտտեի աշխարհի շուրջը
Եվ ազգերին դեռ անազատ՝ կասեի լուրջ.
Եթե կացնով ուժգին խիճք արմատներին այդ գերության,
Կկատարեք կամքը ցասկոտ Ազատության:

Թե ինչ բան է Ազատության աննդժ ոգին՝
Հիշենք նորից իմաստության խորհուրդը հին.
,,Բեզ չսիրես՝ դու չես սիրի ուրիշներին,,
Սա խոսքն է իմ, խոսքն է նաև Ազատության:

Ո՛չ թե քոսս, ո՛չ թե արյուն, շահամուլույթ...
Դժբախտության, վիշտ ու ցավ է գալիս միայն,
Երբ որ դահճի ձեռքն է ընկնում սանձը արդար Ազատության:

Մարդկութիւնը որ չի կարող սարքել արյան կաթին մի նոր,
ինչո՞ւ արյամբ է ողողում հողն ամեն օր,
ինչո՞ւ արյամբ է լցվում թասն Ազատութեան:

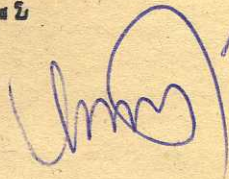
Դուք կրակով գրեք քարին գերեզմանիս,
Որ վառվեցի՝ աչքս ճամփին Ազատութեան,
Ինչ սիրով եմ նայել դեմքին Արեգակիս,
Որ շնորհանքն է կարմիր լուսալէն Ազատութեան:

Թե հառնեի իմ գաւիթում՝ իմ այս անցած ժամանակին
Խոնարհ ողջուն կուղարկեի ես անունից Ազատութեան:

Մարդկութիւնը պիտի հազար տարի հետո
Սուրա սատղից դեպի սատղեր այս օրերի արահետով,
Ու երբ մարդիկ տիեզերքում հյուսկ կգնան իրար հերթով,
Անհասցող աւիթներից պիտի լսեն նրանք մի ձայն:
Դա կ'լինի լուրը հաղթանքի Ազատութեան:

Թարգմ.

Արտաշես Պողոսյան

« Եսու յ ասերա Դեզնու կերթե՛ս,
կերթոց կա արամսեցիկի ձԵՅԻԿ
Ֆրճապեսա Սոցոսեմա